Raad voor Vreemdelingenbetwistingen

Arrest

nr. 353 092 van 16 september 2026
in de zaak RvV X / XI

Inzake: **X**

Gekozen woonplaats: **ten kantore van advocaat A. LOOBUYCK**
Langestraat 46/1
8000 BRUGGE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Somalische nationaliteit te zijn, op 16 februari 2026 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 30 januari 2026.

Gelet op oud artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 28 april 2026 met toepassing van oud artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 5 mei 2026.

Gelet op de beschikking van 4 augustus 2026 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 26 augustus 2026.

Gelet op het uitstel dat ter zitting van 26 augustus 2026 werd verleend naar de zitting van 2 september 2026.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. DE SMET.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat E. DARESHOERI loco advocaat A. LOOBUYCK.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De Raad verwijst naar artikel 5.12, § 3 van de wet van 17 juni 2026 betreffende de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad van 19 juni 2026), dat luidt als volgt:

"§ 3. Voor alle beroepen die op het moment van de inwerkingtreding van deze wet hangende zijn voor de Raad en waarvoor met toepassing van artikel 39/74 van de wet van 15 december 1980 reeds een terechtzitting werd vastgesteld of waarop reeds een procedure in de zin van artikel 39/73, 39/73-2 of 39/73-3 van dezelfde wet wordt toegepast, verloopt de procedure overeenkomstig de bepalingen die van toepassing waren vóór de inwerkingtreding van deze wet. […]"

Ingevolge artikel 5.12, § 3 van de wet van 17 juni 2026 betreffende de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (BS 19 juni 2026) verloopt de onderhavige procedure aldus overeenkomstig de bepalingen die van toepassing waren vóór de inwerkingtreding van deze wet.

2. Overeenkomstig oud artikel 39/73, § 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) werd aan de partijen de grond meegedeeld waarop de wnd. voorzitter steunt om te oordelen dat het beroep door middel van een louter schriftelijke procedure kan verworpen worden. In casu wordt het volgende gesteld:

"1. Verzoeker, die de Somalische nationaliteit bezit, dient beroep in tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, getiteld "niet-ontvankelijk verzoek (volgend verzoek)", waarbij zijn huidig tweede verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk wordt verklaard in de zin van artikel 57/6/2, §1, eerste lid van de Vreemdelingenwet.
Blijkens de bestreden beslissing heeft verzoeker naar aanleiding van zijn huidig verzoek om internationale bescherming geen nieuwe elementen of feiten aangebracht, en beschikt het Commissariaat-generaal evenmin over dergelijke elementen, die de kans aanzienlijk groter maken dat verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van diezelfde wet in aanmerking komt.
2. In het kader van zijn eerste verzoek om internationale bescherming nam het CGVS een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Er werd geen geloof gehecht aan zijn voorgehouden problemen omwille van de geheime relatie van zijn zoon. De discriminatie waarmee hij als lid van de minderheidsclan Gaboye te maken kreeg, werd onvoldoende ernstig geacht om te kunnen gewagen van een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade. De Raad bevestigde deze beslissing bij arrest nr. 272 356 van 6 mei 2022.
In het kader van zijn huidig verzoek volhardt verzoeker in zijn eerdere verklaringen omtrent zijn problemen met de Issaq clan. Hij stelt voorts dat zijn kinderen, die van Kenia naar Somalië terugkeerden, vertellen dat de situatie in Somalië slecht is en dat mensen nog naar hem komen vragen. Hij verklaart nog steeds dezelfde medische problemen te hebben met zijn arm. Hij legt volgende documenten neer ter staving van zijn huidig verzoek: een kopie van een geboortecertificaat van hem en zijn partner, en medische documenten van hem en zijn partner.
3. De kernvraag is of deze elementen kunnen worden gekwalificeerd als een 'nieuw element' dat de kans aanzienlijk groter maakt dat verzoeker in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling of voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.
4. Na lezing van het rechtsplegingsdossier besluit de Raad in navolging van de commissaris-generaal dat verzoeker geen nieuwe elementen aanbrengt die de kans aanzienlijk groter maken dat hij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet in aanmerking komt. In de bestreden beslissing wordt onder meer op goede gronden gemotiveerd dat:
(i) verzoeker vasthoudt aan de eerder ongeloofwaardig bevonden problemen die hij met de meerderheidsclan Issaq zou krijgen, met name dat hij gedood zou worden door dezelfde personen die zijn zoon vermoordden en hem sloegen. Hij voegt toe dat spionnen nog bij zijn kinderen komen vragen naar hem, zonder echter te concretiseren wie deze spionnen zijn of waarom ze naar hem vragen. Ook zijn verklaringen dat zijn kinderen worden lastiggevallen door een meerderheidsclan in Burao, dat de oorlog nog erger is geworden en dat de situatie slecht is waarbij mensen elkaar uitmoorden, concretiseert hij niet verder. Derhalve toont hij ook hiermee geen persoonlijke vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade aan.
(ii) waar hij stelt dat hij nog steeds last heeft van de verwondingen waarnaar hij reeds verwees in het kader van zijn vorig verzoek om internationale bescherming, dat hij enkel pijnstillers krijgt, dat hij niet begrijpt waarom zijn documenten op basis van zijn medische toestand werden ingetrokken, en hij opnieuw medische documenten neerlegt, in dit opzicht dient opgemerkt te worden dat medische problemen op zich geen verband houden met de criteria bepaald in artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, noch met de criteria vermeld in artikel 48/4 inzake subsidiaire bescherming. Voor de beoordeling van de door hem aangehaalde medische problemen dient hij zich dan ook te wenden tot de geëigende procedure hiervoor voorzien in artikel 9ter van de Vreemdelingenwet.
(iii) het geboortecertificaat van hem en zijn partner hoogstens hun identiteit en nationaliteit aantonen die hier niet ter discussie staan.
(iv) er niet kan worden gesteld dat een burger die terugkeert naar Sool of Sanaag, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico zou lopen om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.
5. De verwerende partij heeft op afdoende wijze rekening gehouden met de verklaringen en documenten die verzoeker heeft aangebracht in het kader van zijn huidig volgend verzoek om internationale bescherming, elementen die zij afdoende heeft onderzocht alsook zorgvuldig heeft beoordeeld en afgewogen. Daarbij komt de verwerende partij op een gemotiveerde wijze tot de conclusie dat verzoeker geen nieuwe elementen aanbrengt die de kans op internationale bescherming aanzienlijk groter maken. De bevindingen van de

verwerende partij vinden steun in het administratief dossier, hebben betrekking op de kern van het vluchtrelaas en zijn pertinent en correct. Verzoeker slaagt er niet in om deze bevindingen aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, te verklaren of te weerleggen, zoals hierna zal blijken.
6. Uit de lezing van het verzoekschrift blijkt weliswaar dat verzoeker het niet eens is met de motieven van de bestreden beslissing, doch de Raad stelt vast dat hij in wezen niet verder komt dan het herhalen van reeds eerder afgelegde verklaringen en zijn vrees, het formuleren van algemene beweringen en kritiek, en het op algemene wijze tegenspreken van de gevolgtrekkingen van de commissaris-generaal.
7. De Raad merkt op dat overeenkomstig artikel 57/6/2, § 1 van de Vreemdelingenwet bij de beoordeling van nieuw aangevoerde gegevens dient te worden nagegaan of de aangevoerde gegevens "nieuw" zijn in de zin dat zij "de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt", m.a.w. of ze van dien aard zijn dat ze tot een andere beslissing kunnen leiden dan de weigering van een eerder verzoek om internationale bescherming. Dat elementen nieuw zijn in die zin dat ze nooit eerder werden aangebracht, volstaat dus geenszins (an sich), aangezien het moet gaan om nieuwe elementen die de kans op internationale bescherming in de zin van voormelde artikelen aanzienlijk vergroten. De commissaris-generaal heeft onderzocht, zoals blijkt uit de bestreden beslissing, of er nieuwe elementen zijn die de kans aanzienlijk groter maken dat hij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt, wat in casu niet het geval is in het kader van zijn huidig verzoek. Bijgevolg kon de commissaris-generaal zijn verzoek onontvankelijk verklaren.
De Raad wijst er op dat het een evidentie is dat bij de beoordeling van een later verzoek om internationale bescherming rekening mag worden gehouden met alle feitelijke elementen, ook met elementen die resulteren uit verklaringen die gedurende de behandeling van een eerder verzoek zijn afgelegd, en met vaststellingen gedaan in het kader van een vorig verzoek. Dat deze in het nadeel van verzoeker spelen, is geen aanwijzing dat de commissaris-generaal niet zou onderzocht hebben of er nieuwe elementen zijn die de kans aanzienlijk groter maken dat hij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt.
8. Waar verzoeker stelt dat leden van de Isaaq-clan nog steeds naar hem informeren via zijn kinderen en naar zijn verblijfplaats vragen, dat dit een aanwijzing van een actuele en voortgezette vervolgingsintentie is, en dat een actief en actueel informeren naar verzoeker wijst op een persoonlijk en reëel risico bij terugkeer, merkt de Raad op dat verzoeker heden verder borduurt op en volhardt in zijn relaas dat reeds eerder door de commissaris-generaal en de Raad ongeloofwaardig werd bevonden. Het gegeven dat verzoeker in het kader van zijn huidig verzoek louter verklaringen heeft afgelegd die volledig in het verlengde liggen van iets dat op geen enkele wijze als aangetoond wordt beschouwd, wijzigt hier niets aan en is op zich ook niet van die aard om afbreuk te doen aan de eerder vastgestelde ongeloofwaardigheid van zijn initiële relaas.
9. Verzoeker stelt dat zijn kinderen, die tijdelijk in Kenia verbleven, inmiddels zijn teruggekeerd naar Somalië en melding maken van een verslechterde veiligheidssituatie.
Een loutere verwijzing naar de algemene situatie in Somalië, volstaat niet om aan te tonen dat hij in zijn land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en vervolgd of dat er wat hem betreft een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat. Dit dient in concreto te worden aangetoond en verzoeker blijft hier geheel in gebreke (cf. RvS 9 juli 2003, nr. 121.481; RvS 15 december 2004, nr. 138.480).
10. Een loutere verwijzing naar de algemene humanitaire en socio-economische situatie die enkel steunt op landeninformatie die niet wordt verbonden met verzoekers persoonlijke omstandigheden, toont geen nood aan internationale bescherming aan in toepassing van artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet.
11. Wat de subsidiaire bescherming op grond van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet betreft, verwijst de Raad integraal naar de omstandige motivering in de bestreden beslissing en de beschikbare informatie, waaruit blijkt dat er niet kan worden gesteld dat een burger die terugkeert naar Sool of Sanaag, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico zou lopen om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.
Verzoeker brengt geen informatie bij waaruit kan blijken dat de inlichtingen waarop deze analyse is gebaseerd niet langer actueel of correct zouden zijn, of die de gemaakte appreciatie kan weerleggen of in een ander daglicht stellen. De Raad merkt op dat verzoeker in zijn verzoekschrift verwijst naar informatie die dezelfde is als de informatie waarop voormelde analyse van de veiligheidssituatie (mede) is gesteund.
Evenmin is er sprake van persoonlijke omstandigheden die het risico in zijn hoofde zouden verhogen. Verzoeker brengt geen concrete elementen aan die hier anders over doen denken.
12. Bijgevolg lijkt verzoeker geen nieuwe elementen aan te brengen noch lijken er nieuwe feiten aan de orde te zijn die de kans aanzienlijk groter maken dat hij in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet."

3. Door een verzoek tot horen in te dienen, maakt verzoeker kenbaar dat hij het niet eens is met deze in de beschikking opgenomen grond (hij wordt overeenkomstig oud artikel 39/73, § 3 van de Vreemdelingenwet

immers geacht met deze grond in te stemmen wanneer hij niet vraagt om te worden gehoord). In dit kader benadrukt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) dat het verzoeken om een hoorzitting om alsnog zijn visie kenbaar te maken de enige functie van het verzoek tot horen is (cf. Wetsontwerp van 6 december 2010 houdende diverse bepalingen (II), Memorie van toelichting*, Parl.St*. Kamer, 2010-2011, nr. 53 0772/001, 25, 26) en dit verzoek zodoende niet mag beschouwd worden als een bijkomende memorie. Bovendien strekt het verzoek tot horen er niet toe verzoeker de mogelijkheid te geven onvolkomenheden in het verzoekschrift, hetzij deze waarop in de beschikking overeenkomstig oud artikel 39/73, § 2 van de Vreemdelingenwet precies wordt gewezen, hetzij andere, alsnog recht te zetten. Ook het betoog ter terechtzitting vermag dit niet te doen.

4. De verwerende partij is niet ter terechtzitting verschenen.

Oud artikel 39/59, § 2 van de Vreemdelingenwet bepaalt als volgt:

"Alle partijen verschijnen ter terechtzitting of zijn er vertegenwoordigd. Wanneer de verzoekende partij noch verschijnt noch vertegenwoordigd is, wordt het beroep verworpen. De andere partijen die niet zijn verschenen of niet vertegenwoordigd zijn, worden geacht in te stemmen met de vordering of het beroep. In elke kennisgeving van een beschikking tot vaststelling van de rechtsdag wordt melding gemaakt van deze paragraaf."

Oud artikel 39/59, § 2 van de Vreemdelingenwet houdt niet in dat de Raad op grond van de afwezigheid van de verwerende partij ter terechtzitting verplicht zou zijn het beroep gegrond te verklaren en aldus de verzoekende partij te erkennen als vluchteling of haar de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Evenmin houdt deze bepaling een omkering van de bewijslast in. Zij heeft enkel tot gevolg dat de Raad de eventuele excepties en het verweer ten gronde in de nota met opmerkingen van de verwerende partij niet dient te beantwoorden (RvS 13 mei 2014, nr. 227.364; RvS 13 mei 2014, nr. 227.365).

5. In het proces-verbaal van terechtzitting van 2 september 2026 staat het volgende vermeld:

"Tolk 1624 legt de eed af en tolkt Somalisch.
Zaken 1 (RvV 359 495) en 2 (RvV 359 496) op de rol worden samen opgeroepen en behandeld.
De wnd. voorzitter nodigt uit om te reageren op de beschikking, voorwerp van de vraag tot horen.
De raadsvrouw van de verzoekende partijen verwijst naar haar verzoekschrift en benadrukt dat het gaat om personen die beiden al op leeftijd zijn en het moeilijk zal zijn voor hen om aldaar hun leven terug op te bouwen. Verzoekende partijen vrezen bij terugkeer naar hun land van herkomst voor de veiligheidssituatie en omdat zij terugkomen uit een westers land, zij zouden in het vizier van Al-Shabaab en hun aanhangers komen en om die reden gevaar lopen.
De eerste verzoekende partij zelf licht toe dat zij sinds 2021 verblijft in België en de intentie had om haar documenten te vernieuwen in Antwerpen. Echter krijgt zij het niet geregeld, daar zij niet kan lezen of schrijven en benadrukt dat dit de reden is waarom zij nog steeds niet over de nodige documenten beschikt.
De tweede verzoekende partij verzoekt om hen te erkennen, zij vreest nog steeds gevaar te lopen bij een terugkeer naar hun land van herkomst."

6. Het doel van een vraag tot horen bestaat erin om ter zitting concreet uiteen te zetten met welke grond(en) van de beschikking men het niet eens is en waarom. Verzoeker slaagt er evenwel niet in om concrete en dienstige elementen bij te brengen die afbreuk doen aan de grond in de beschikking van 28 april 2026.

Ter zitting wijst verzoeker op zijn leeftijd en het feit dat het moeilijk zou zijn om in Somalië terug een leven op te bouwen. Verzoeker doet hiermee geen afbreuk aan de motieven van de beschikking. De Raad wijst erop dat in de bestreden beslissing en in de beschikking de mogelijkheid vermeld wordt om een aanvraag te doen op grond van de geëigende procedure om medische redenen.
Waar verzoeker de veiligheidssituatie vreest en dat hij in het vizier zou komen van Al-Shabaab, wijst de Raad erop dat dit alles reeds besproken werd in de bestreden beslissing en in de beschikking. Door hier louter opnieuw naar te verwijzen, doet verzoeker geen afbreuk aan wat in dit verband gesteld wordt in de beschikking.
Het feit dat verzoeker in België moeilijkheden had om zijn documenten te vernieuwen, doet geen afbreuk aan de motieven van de beschikking.

7. Derhalve wordt geen afbreuk gedaan aan de in de beschikking opgenomen vaststellingen. Bijgevolg brengt verzoeker geen nieuwe elementen aan noch zijn er nieuwe feiten aan de orde die de kans aanzienlijk groter maken dat hij in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van oud artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van oud artikel 48/4 van dezelfde wet (de

huidige artikelen 3, 1) en 5) juncto 9 van de Verordening (EU) 2024/1347 en 3, 6) juncto artikel 15 van de Verordening (EU) 2024/1347).

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken op zestien september tweeduizend zesentwintig door:

A. DE SMET,	wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
K. VERHEYDEN,	griffier.

De griffier,	De voorzitter,
K. VERHEYDEN	A. DE SMET